

RECHTSPRAAK

Schending van verplichting tot gratis medische keuring nachtwerkers leidt niet automatisch tot schade(vergoeding).*Feiten*

Op grond van artikel 9 Arbeidstijdenrichtlijn heeft een werknemer recht op medische keuringen bij nachtarbeid. In de onderhavige zaak stelt EA (een Franse werknemer) dat zijn arbeidsovereenkomst eenzijdig door Artemis is gewijzigd door hem over te plaatsen van een dagdienst naar een nachtdienst, en ten tweede dat het bij nachtarbeid geldende verscherpte medische toezicht achterwege was gebleven. Hij vordert schadevergoeding. De verwijzende rechter wenst te vernemen of de nationale regeling die 'bewijs van schade' vereist bij schending van dit voorschrift van gratis medische keuring in strijd is met artikel 9 Arbeidstijdenrichtlijn. In HvJ EU 14 oktober 2010, C-243/09, ECLI:EU:C:2010:609 (*Fuß*) oordeelde het Hof dat, aangezien Richtlijn 2003/88/EG tot doel heeft de veiligheid en de gezondheid van werknemers te waarborgen door hun voldoende rusttijd toe te kennen, de Uniewetgever van mening was dat de overschrijding van de in artikel 6 onder b van deze richtlijn vastgestelde gemiddelde maximale wekelijkse arbeidstijd, alleen al doordat zij de werknemer deze rusttijd ontnemt, hem nadeel berokkent omdat aldus zijn veiligheid en gezondheid worden aangetast. In dit arrest heeft het Hof in dit verband ook gewezen op de schade die de werknemer heeft geleden ten gevolge van het verlies van rusttijd die hem zou zijn toegekend indien de in die bepaling vastgestelde maximale wekelijkse arbeidstijd in acht zou zijn genomen. De vraag is of deze regel ook geldt voor artikel 9 Arbeidstijdenrichtlijn.

Oordeel

Het Hof van Justitie EU oordeelt als volgt.

Schending van verplichting tot gratis medische keuring nachtwerkers leidt niet automatisch tot schadevergoeding

Anders dan bij de vereisten die inzake arbeidstijd voortvloeien uit artikel 6 onder b en artikel 8 Richtlijn 2003/88/EG, waarvan het niet naleven reeds op zichzelf leidt tot schade voor de betrokken werknemer, aangezien zijn gezondheid wordt aangetast omdat hij niet de rusttijd krijgt die hem zou moeten toekomen of omdat hij gedwongen wordt om te veel nachtarbeid te verrichten, leidt de omstandigheid dat er geen medische keuring heeft plaatsgevonden voordat die werknemer in nachtdienst gaat werken en er vervolgens geen sprake is van regelmatige medische monitoring, hoewel dit voorgeschreven is in artikel 9 lid 1 onder a van die richtlijn, dus niet noodzakelijk tot een aantasting van de gezondheid van de

betrokken werknemer en bijgevolg ook niet noodzakelijk tot schade die voor vergoeding in aanmerking komt. Of dergelijke schade zich voordoet, hangt met name af van de gezondheidstoestand van elke werknemer en de specifieke ontwikkeling daarvan. In dit verband moet er ook aan worden herinnerd dat, zoals het Hof reeds heeft opgemerkt, de moeilijkheidsgraad en de werkdruk van de 's nachts uitgevoerde taken kunnen verschillen (HvJ EU24 februari 2022, C-262/20, ECLI: EU:C:2022:117 (*Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto”*), punt 52). Gelet op een en ander moet op de tweede vraag worden geantwoord dat artikel 9 lid , onder a Richtlijn 2003/88/EG aldus moet worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling op grond waarvan bij schending door de werkgever van de ter uitvoering van deze bepaling van Unierecht vastgestelde nationale bepalingen volgens welke nachtarbeiders, alvorens zij bij nachtarbeid worden ingezet en daarna op gezette tijden, recht hebben op een gratis medische keuring, de betrokken nachtarbeider slechts recht heeft op schadevergoeding voor die schending indien hij bewijs levert van de schade die hij daardoor heeft geleden.

Instantie: Hof van Justitie van de Europese Unie

Datum uitspraak: 20-06-2024

ECLI: ECLI:EU:C:2024:529

Zaaknummer: C 367/23

Rechters: A. Prechal, F. Biltgen, N. Wahl, J. Passer en M.L. Arastey Sahún

Wetsartikelen: 9 Richtlijn 2003/88/EG